

Олександр ПОТАПЕНКО

Народився 5 вересня 1953 р. в с. Вищій Дубечні на Київщині. Закінчив Київський державний педагогічний інститут імені О.М. Горького, аспірантуру НДІ педагогіки України. Працював учителем української мови та літератури, викладачем, завідувачем кафедри Криворізького педінституту. З 1986 р. Олександр Іванович працює в Переяслав-Хмельницькому державному педагогічному університеті імені Григорія Сковороди на посадах декана філологічного факультету, згодом – проректора. Нині – професор, завідувач кафедри української лінгвістики та методики навчання. О.І. Потапенко – автор 30 монографій, словників, посібників для ВНЗ та середніх шкіл.

Опублікував три поетичні збірки: «Дві матері» (2005), «Крецендо душі» (2005), «Дух. Любов. Творчість» (2007; 2009). Разом із композитором Віктором Тузиком написав понад 120 пісень, шість із яких стали переможцями міжнародних та всеукраїнських конкурсів. У виконанні народних артистів України Віктора Шпортька та Алли Кудлай вони звучали по радіо та телебаченню. За підтримки академіка В.П. Коцура вийшло два диски пісень та романсів.

Ніна ГАВРИЛЮК

Народилася 1936 р. в сім'ї військовослужбовця у м. Переяславі-Хмельницькому Київської області. Закінчила Переяслав-Хмельницьке педагогічне училище та Київський державний педагогічний інститут імені О.М. Горького. За фахом – філолог.

Все життя її пов'язане зі школою, літературою. Пройшла педагогічний шлях від старшої піонервожатої, вихователя до вчителя. Працювала у Переяслав-Хмельницькій школі-інтернаті для дітей-сиріт і в школах міста вчителем української мови та літератури. 15 років керувала міською літературною студією «Журавлик». З великою вдячністю згадує своїх наставників: поета Степана Олійника, славіста зі світовим ім'ям Юрія Кобилецького, професора Тодора Баймута.

З початку 1990-х років працює завідувачем кафедри теорії та методики мов Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Григорія Сковороди.

Її поезія друкувалася на сторінках періодики: газет «Зірка», «Пионерская правда», «Правда», «Київська правда» та журналів «Ранок», «Вітчизна», «Аврора», у збірнику «Поезія», альманахах «Вітрила», «Перлини дивосвіту». Видала збірки «Скрипка часу», «Симфонія життя», «Незабутній мій світе», «Зоряні вітражі». Лауреат літературної премії імені Адама Кацнельсона.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

Дві Матері

*Дві матері – у кожного із нас,
У золоті ікони – Божа Матір...
У хусточці біленькій без прикрас
Та друга, що чекає біля хати...*

*Простіть мене, небесна і земна,
За болі, за гріхи отого сина,
Який до покуті застільного вікна
Стає в молитві тихо на коліна...*

*Як рідко я привозив квіти Вам,
Як рідко в храмі свічі золотавив...
Цілуйте руки рідним матерям,
Допоки не вознеслись в Божій славі...*

*Свіча горить, а матері крильми
В обіймах плачуть за всіма синами...
І образи святії в рушниках
Скропляє віск із сивими сльозами...*

Кладезь знань

*Зайди у «Сад божественних пісень»,
де в'є гніздечко пташка жовтобока.
Поглянь на цю красу краєчком ока –
освятишся душею. Новий день,
народжений зорею на світання,
вітає пісня соловейка рання.
Ти в храм науки чистим увійди.
Торкнися серцем ніжної сопілки –
відчуєш голос кожної билінки,
що гомонить рядком Сковороди.
Зайди у «Сад божественних пісень»
і подумки тернистий шлях пройди,
і поклонись стежкам Сковороди.*

*Легкий ажур – через Трубіж місток,
як ніч спускає коси у долину,
тут можна доторкнутись до зірок
під місячну руладу солов'їну.
Тут можна загорнутися у шаль,
яку зіткали верби. І рікою спливе
незримим човником печаль
за тихою журливою водою.
Тут завше таємничість до лица
бездонній глибині нічного неба.
Тут можна дивуватись без кінця
і рахувати зорі. Та не треба
сюди ступать черствій і злій душі,
бо солов'ї замовкнуть на світання,
не заколишуть річку комиші,
не зачарує світ зоря остання.*